



دعای بعد از زیارت امام حسین (ع)

مقصد دوم در فصل هفتم از باب زیارات: آداب زیارت امام حسین علیه السلام: نوزدهم شیخ اجل کامل ابو القاسم جعفر بن قولویه قمی رحمه الله علیه روایت کرده از حضرت صادق علیه السلام که فرمود هر گاه زیارت کردید حضرت ابو عبد الله علیه السلام را ملازمت کنید سکوت را مگر از خیر و بدرستی که ملائکه شب و روز از حفظه حاضر می شوند نزد ملائکه که در حائرنند و مصافحه می کنند با ایشان ملائکه که در حائرنند جواب نمی دهند ایشان را از شدت گریستن و پیوسته مشغول گریه و زاری هستند مگر در وقت زوال شمس و وقت طلوع فجر که در این دو وقت ساکت می شوند پس ملائکه حفظه منتظر می شوند تا ظهر شود و تا فجر ظاهر شود که در این دو وقت با ایشان تکلم می نمایند و ایشان سؤال می نماید از چیزهایی از امر آسمان و اما مابین این دو وقت ملائکه حائر نطق نمی کنند و از دعا و گریستن آرام نمی گیرند و نیز از آن حضرت روایت کرده که حق تعالی چهار هزار ملک را موکل کرده است به قبر امام حسین علیه السلام ژولیده مو و گردآلود به هیئت اصحاب مصیبت می گریند بر آن حضرت از طلوع صبح تا ظهر و چون ظهر می شود چهار هزار ملک فرود می آیند و آن چهار هزار ملک بالا می روند پس پیوسته گریه می کنند تا طلوع صبح و احادیث به این مضمون بسیار است و از این روایات ظاهر می شود که گریستن بر آن حضرت در آن حرم مطهر محبوب بلکه شایسته است که شمرده شود از اعمال آن بقعه مبارکه که بیت الاحزان شیعیان است گریستن و مرثیه خواندن برای آن حضرت و از حدیثی که مروی از صفوان از حضرت صادق علیه السلام است مستفاد می شود که تضرع ملائکه در درگاه خدا در لعنت کردن بر قاتلان امیر المؤمنین و بر قاتلان امام حسین علیه السلام و نوحه کردن جنیان بر ایشان و گریه کردن ملائکه که در دور ضریح امام حسین علیه السلام هستند و بسیاری اندوه ایشان به نحوی است که اگر کسی آنها را بشنود خوردن و آشامیدن و خواب کردن بر او گوارا نخواهد بود و در حدیث عبد الله بن حماد بصری است که



حضرت صادق علیه السلام به او فرمود به من خبر رسیده که گروهی می آیند نزد قبر حسین علیه السلام از اطراف کوفه و مردمانی از غیر ایشان و زنانی که برای آن حضرت نوحه گری می کنند و این در نیمه ماه شعبان است پس بعضی قرائت می کنند و بعضی قصه می خوانند یعنی کیفیت شهادت و سائر مصائب را ذکر می نمایند و پاره‌ای نوحه گری می کنند و برخی مرثیه می خوانند پس گفتم آری فدایت شوم من مشاهده کرده‌ام پاره‌ای از آنچه بیان فرمودی پس فرمود حمد خداوندی را که قرار داد در میان مردم کسانی را که به نزد ما می آیند و ما را مدح می کنند و مرثیه می خوانند برای ما و قرار داد دشمن ما را کسانی که طعنه می زنند بر ایشان از خویشان ما یا از غیر ایشان و تهدید می نمایند ایشان را و زشت می شمارند کارهای ایشان را و در صدر همین حدیث است که هر که به زیارت او می رود بر او می گرید و هر که به زیارت او نمی رود بر مصیبت او اندوهناک می باشد و دلش می سوزد هر که او را بیاد می آورد و ترحم می کند هر که نظر می کند بسوی قبر پسرش در پایین پای او افتاده در بیابانی که خویشی و دوستی نزد او نیست و حق او را غصب کردند و جمع شدند جمعی از کافران و مرتدان از دین و یاوری یکدیگر کردند تا او را کشتند و در بیابان دفن نکرده انداختند و منع کردند از او آب فراتی را که سگان می خوردند و ضایع کردند حق رسول خدا صلی الله علیه و آله را و وصیتی را که در حق او و اهلیتیش کرده بود و نیز این قولویه روایت کرده از حارث اعور که امیر المؤمنین علیه السلام فرمود پدر و مادرم فدای حسین شهید در پشت کوفه به خدا قسم گویا می بینم جانوران دشتی را از هر نوعی که گردنها را کشیده‌اند بر قبر او و بر او گریه می کنند شب را تا صبح فاذا كان كذلك فإياكم و الجفاء و اخبار در این باب بسیار است

بیستم - سید بن طاوس رحمه الله علیه فرموده که مستحب است آدمی را که هر وقت از زیارت آن حضرت فارغ شود و خواهد که از روضه مقدسه بیرون رود خود را به ضریح بچسباند و ببوسد و بگوید



السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حُجَّةَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا صَفْوَةَ اللَّهِ

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا خَالِصَةَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا قَتِيلَ الظَّمَاءِ

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا غَرِيبَ الغُرَبَاءِ السَّلَامُ عَلَيْكَ سَلَامٌ مُودِّعٍ لَأَسْمٍ وَلَا قَالٍ

فَإِنْ أَمْضِ فَلَا عَن مَّلَاةٍ وَإِنْ أَقِمِ فَلَا عَن سُوءِ ظَنٍّ بِمَا وَعَدَ اللَّهُ الصَّابِرِينَ

لَا جَعَلَهُ اللَّهُ آخِرَ العُهْدِ مِنِّي لِزِيَارَتِكَ وَرَزَقَنِي اللَّهُ العُودَ إِلَى مَشْهَدِكَ وَالمُقَامَ بِفِنَائِكَ

وَالْقِيَامَ فِي حَرَمِكَ وَإِيَّاهُ أَسْأَلُ أَنْ يُسْعِدَنِي بِكُمْ وَيَجْعَلَنِي مَعَكُمْ فِي الدُّنْيَا وَالأخِرَةِ